

ПОВІДОМЛЕННЯ про підозру

місто Харків

«В» червня 2023 року

Керівник Харківської обласної прокуратури Фільчаков Олександр Васильович, розглянувши матеріали досудового розслідування у кримінальному провадженні № 22022220000001190 від 10.05.2022, у зв'язку із наявністю доказів та підстав для повідомлення особі про підозру у вчиненні кримінального правопорушення, відповідно до ст.ст. 40, 276-278 КПК України,-

ПОВІДОМИВ:

1. Прізвище	Ткаченко
2. Ім'я	Гліб
3. По батькові	Олександрович
4. Дата та місце народження	25.05.1979 р.н., м. Ізюм Харківської області
5. Громадянство	України
6. Місце реєстрації та проживання	Харківська область, м. Ізюм, вул. Соборна, буд. 16, кв. 5

про те, що він підозрюється у добровільному зайнятті громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, тобто у вчиненні кримінального правопорушення – злочину, передбаченого ч. 5 ст. 111¹ КК України.

Досудовим розслідуванням встановлено, що Ткаченко Гліб Олександрович, 25.05.1979 року народження, до початку повномасштабного воєнного вторгнення в Україну 24.02.2022 з боку держави-агресора (російської федерації) мешкав в м. Ізюм Харківської області та був депутатом Оскільської сільської ради Ізюмського району Харківської області VIII скликання.

Саме 24.02.2022 російською федерацією, як державою-агресором, було першою застосовано збройну силу проти України і розпочато вчинення агресії, зумовлену з окупацією території держави Україна, в тому числі й населених пунктів м. Ізюм Харківської області.

Таким чином, Ткаченко Г.О., як житель м. Ізюм, де він був зареєстрований на той час у кв. № 5 багатоповерхового житлового будинку № 16 по

вул. Соборній в м. Ізюм, за вищевказаних обставин опинився на тимчасово окупованій території України.

Згідно з Конституцією України, вона є суверенною та незалежною державою, а її суверенітет поширюється на всю її територію, яка в межах існуючого кордону є цілісною та недоторканою.

Перебування на території України підрозділів збройних сил інших держав з порушенням процедури, визначеної Конституцією та законами України, Гаагською конвенцією 1907 року, IV Женевською конвенцією 1949 року, а також у супереччя Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї, Договору про дружбу, співробітництво та партнерство між Україною та російською федерацією 1997 року та іншими міжнародно-правовими актами є окупацією частини території суверенної держави та міжнародним протиправним діянням з усіма наслідками, передбаченими міжнародним правом.

В порушення норм міжнародного гуманітарного права, президент російської федерації (далі – РФ), а також інші представники військово-політичного керівництва РФ, всупереч вимогам п.п. 1, 2 Меморандуму про гарантії безпеки у зв'язку з приєднанням України до Договору про нерозповсюдження ядерної зброї від 05.12.1994, принципів Заключного акту Наради з безпеки та співробітництва в Європі від 01.08.1975 та вимог ч. 4 ст. 2 Статуту ООН та Декларацій Генеральної Асамблеї Організації Об'єднаних Націй від 09.12.1981 № 36/103, від 16.12.1970 № 2734 (XXV) від 21.12.1965 № 2131 (XX), від 14.12.1974 № 3314 (XXIX), підготували та розв'язали із залученням підрозділів збройних сил РФ агресивну війну та військовий конфлікт на території України.

Спочатку 22.02.2022 президент РФ, бажаючи розпочати ведення агресивної війни проти України, направив до ради федерації звернення про використання збройних сил РФ за межами країни, яке було задоволено, а вже 24.02.2022 о 5 годині ранку ним було оголошено про рішення розпочати повномасштабне військове вторгнення в Україну.

В той же день, 24.02.2022, на виконання вищевказаного злочинного наказу військовослужбовці збройних сил РФ, шляхом збройної агресії, із загрозою застосування зброї та її фактичним застосуванням, незаконно вторглися на територію України через державні кордони України в Автономній Республіці Крим, Харківській, Донецькій, Луганській, Херсонській, Миколаївській, Сумській, Чернігівській, інших областях та вчинили збройний напад на державні органи, органи місцевого самоврядування, підприємства, установи, організації, військові частини, інші об'єкти, що мають важливе народногосподарське або оборонне значення, та вчинили окупацію частин зазначеної території, чим вчинили дії з метою зміни меж території та державного кордону України з порушенням порядку, встановленого Конституцією України, яка триває до теперішнього часу та призводить до загибелі значної кількості людей та інших тяжких наслідків.

У відповідь на вказані дії держави-агресора 24.02.2022 Указом Президента України №64/2022, у зв'язку з військовою агресією російської федерації проти

України, на підставі пропозиції Ради національної безпеки і оборони України, відповідно до п. 20 ч. 1 ст. 106 Конституції України, Закону України «Про правовий режим воєнного стану» введено воєнний стан на всій території України, який в подальшому було неодноразово продовжено у встановленому законодавством України порядку та який діє до теперішнього часу.

У період з 24 лютого по березень 2022 року в ході агресивної війни проти України, державою-агресором здійснено окупацію частини території України, в тому числі частини Харківської області та, зокрема м. Ізюм Харківської області.

В подальшому представниками держави-агресора, з метою зміни меж території та державного кордону України, реалізації власної окупаційної політики, на окупованих територіях було розпочато здійснення незаконного створення підконтрольних окупаційній владі адміністрацій, в тому числі на захопленій частині території Харківської області.

Так, зокрема, на території м. Ізюм Харківської області представниками держави-агресора створено окупаційну адміністрацію Ізюмського району Харківської області.

При цьому, Ткаченко Г.О., усвідомлюючи, що він є громадянином України, але, не маючи патріотичних переконань, у ситуації, що склалася, та з особистих інтересів і вигоди, оцінивши обстановку в умовах тимчасової окупації, за відсутності фізичного чи психологічного впливу з боку представників країни-агресора вирішив стати на шлях вчинення злочинів проти основ національної безпеки України за наступних обставин:

На початку травня, але не пізніше 04.05.2022, Ткаченко Г.О., будучи депутатом Оскільської сільської ради Ізюмського району Харківської області VIII скликання, перебуваючи на території м. Ізюм Ізюмського району Харківської області, діючи умисно, усвідомлюючи протиправний характер свого діяння, надав добровільну згоду представникам окупаційної адміністрації країни-агресора щодо призначення його на посаду заступника голови незаконно створеної так званої «тимчасової адміністрації м. Ізюм та Ізюмського району», пов'язану з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території м. Ізюм та Ізюмського району Харківської області.

У зв'язку з цим Ткаченка Г.О. 04.05.2022 відповідно до наказу керівника незаконної окупаційної адміністрації рф, так званого «Голови міста Ізюм та Ізюмського району», призначено на посаду заступника голови незаконно створеної так званої «тимчасової адміністрації м. Ізюм та Ізюмського району».

Згідно із зазначеним наказом на Ткаченка Г.О., як на заступника голови незаконно створеної так званої «тимчасової адміністрації м. Ізюм та Ізюмського району», покладено виконання функціональних повноважень та обов'язків щодо відновлення інфраструктури.

При цьому Ткаченко Г.О., починаючи з 04 травня по 11 вересня 2022 року, добровільно займаючи посаду у незаконному органі влади, продовжуючи втілювати в життя реалізацію свого кримінального протиправного умислу, умисно виконував організаційно-розпорядчі та адміністративно-господарські функції на території окупаційної адміністрації держави-агресора, а саме

функціональні повноваження та обов'язки заступника голови незаконно створеної так званої «тимчасової адміністрації м. Ізюм та Ізюмського району», допомагаючи тим самим представникам країни агресора створювати вертикаль незаконних органів управління.

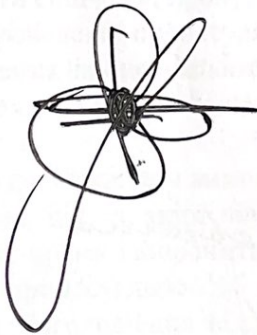
У підсумку Ткаченко Г.О. в зазначений вище період часу вчинив кримінально карані дії, пов'язані з колабораційною діяльністю, основними складовими взаємопов'язаними ознаками яких є:

- добровільне зайняття ним, як громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора, з очевидною метою надання допомоги державі-агресору та її представникам у створенні вертикалі незаконних органів управління;

- керівництво на посаді заступника голови незаконно створеної так званої «тимчасової адміністрації м. Ізюм та Ізюмського району» діяльністю щодо відновлення інфраструктури.

Своїми умисними та протиправними діями Ткаченко Г.О. вчинив кримінальне правопорушення – злочин, передбачений ч. 5 ст. 111-1 КК України, тобто добровільне зайняття громадянином України посади, пов'язаної з виконанням організаційно-розпорядчих та адміністративно-господарських функцій, у незаконному органі влади, створеному на тимчасово окупованій території, у тому числі в окупаційній адміністрації держави-агресора.

Керівник Харківської
обласної прокуратури

Олександр ФІЛЬЧАКОВ

Підозрюваному роз'яснено, що він, відповідно ст. 42 КПК України, має право:

1) знати, у вчиненні якого кримінального правопорушення його підозрюють, обвинувачують;

2) бути чітко і своєчасно повідомленим про свої права, передбачені цим Кодексом, а також отримати їх роз'яснення;

3) на першу вимогу мати захисника і побачення з ним до першого допиту з дотриманням умов, що забезпечують конфіденційність спілкування, а також після першого допиту - мати такі побачення без обмеження їх кількості й тривалості; на участь захисника у проведенні допиту та інших процесуальних дій; на відмову від захисника в будь-який момент кримінального провадження; на отримання правової допомоги захисника за рахунок держави у випадках, передбачених цим Кодексом та/або законом, що регулює надання безоплатної правової допомоги, в тому числі у зв'язку з відсутністю коштів на її оплату;

4) не говорити нічого з приводу підозри проти нього, обвинувачення або у будь-який момент відмовитися відповідати на запитання;

5) давати пояснення, показання з приводу підозри, обвинувачення чи в будь-який момент відмовитися їх давати;

6) вимагати перевірки обґрунтованості затримання;

7) у разі затримання або застосування запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою - на негайне повідомлення членів сім'ї, близьких родичів чи інших осіб про затримання і місце свого перебування згідно з положеннями статті 213 цього Кодексу;

8) збирати і подавати слідчому, прокурору, слідчому судді докази;

9) брати участь у проведенні процесуальних дій;

10) під час проведення процесуальних дій ставити запитання, подавати свої зауваження та заперечення щодо порядку проведення дій, які заносяться до протоколу;

11) застосовувати з додержанням вимог цього Кодексу технічні засоби при проведенні процесуальних дій, в яких він бере участь. Слідчий, прокурор, слідчий суддя, суд мають право заборонити застосування технічних засобів при проведенні окремої процесуальної дії чи на певній стадії кримінального провадження з метою нерозголошення відомостей, які містять таємницю, що охороняється законом, чи стосуються інтимного життя особи, про що виноситься (постановляється) вмотивована постанова (ухвала);

12) заявляти клопотання про проведення процесуальних дій, про забезпечення безпеки щодо себе, членів своєї сім'ї, близьких родичів, майна, житла тощо;

13) заявляти відводи;

14) ознайомлюватися з матеріалами досудового розслідування в порядку, передбаченому статтею 221 цього Кодексу, та вимагати відкриття матеріалів згідно зі статтею 290 цього Кодексу;

15) одержувати копії процесуальних документів та письмові повідомлення;

16) оскаржувати рішення, дії та бездіяльність слідчого, прокурора, слідчого судді в порядку, передбаченому цим Кодексом;

17) вимагати відшкодування шкоди, завданої незаконними рішеннями, діями чи бездіяльністю органу, що здійснює оперативно-розшукову діяльність, досудове розслідування, прокуратури або суду, в порядку, визначеному законом, а також відновлення репутації, якщо підозра, обвинувачення не підтвердилися;

18) користуватися рідною мовою, отримувати копії процесуальних документів рідною або іншою мовою, якою він володіє, та в разі необхідності користуватися послугами перекладача за рахунок держави.

зобов'язаний:

1) прибути за викликом до слідчого, прокурора, слідчого судді, суду, а в разі неможливості прибути за викликом у призначений строк - заздалегідь повідомити про це зазначених осіб;

2) виконувати обов'язки, покладені на нього рішенням про застосування заходів забезпечення кримінального провадження;

3) підкорятися законним вимогам та розпорядженням слідчого, прокурора, слідчого судді, суду.

Про підозру мені повідомлено, повідомлення про підозру і пам'ятка про процесуальні права та обов'язки вручені, права підозрюваного оголошені та роз'яснені « 13 » червня 2023 року в « 14 » годин « 00 » хвилин.

Підозрюваний:

Захисник:

(підпис підозрюваного)

(підпис захисника)

(~~прізвище~~ та ініціали)

(прізвище та ініціали)

Повідомлення про підозру вручив:

**Прокурор у кримінальному провадженні
– прокурор відділу нагляду за додержанням
регіональним органом безпеки
Харківської обласної прокуратури**

Василь ПАНОВ